

РЕШЕНИЕ

№ 3281

гр. София, 19.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 10.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3995** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на Р. Х. К. срещу Решение №1040-21-253/12.03.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане №РВ-3-21-00694838/20.12.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите, с което е разпоредено да възстанови неоснователно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, поради общо заболяване в размер на 8 426,01лв.

Навеждат се оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради неправилно приложение на закона. Жалбоподателят твърди, че никога не е сключвал трудови договори с посочените от административния договор две дружества, никога не е посещавал лекар и не е вземал болнични листи, не ги е предавал на когото и да било, за да ги представи в НОИ. Никога не е получавал каквото и да е обезщетение въз основа на тези болнични листи, не е полагал подписи върху трудови договори, молби, заявления, болнични листи. Липсват доказателства, че сумата е получена по негова банкова сметка и именно той я е изтеглил. Не са му искали да представи сведения, документи и обяснения преди да получи разпореждането за възстановяване на сумата. Не познава лицата, посочени като управители на двете дружества, не ги е упълномощавал за каквито и да било действия, не е предоставял данните си за получаване на обезщетения от НОИ. Счита, че неправомерно някой е разполагал с личните му данни и е злоупотребил с тях, за което е подал сигнал в прокуратурата на РБългария, по който е дал сведения и обяснения.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., която поддържа жалбата. Заявява, че съдът не ѝ е дал възможност да докаже твърденията в жалбата си. Твърди, че жалбоподателят е издал пълномощно в полза на трето лице да се разпорежда с неговата банкова сметка и да получи дебитната карта, а информацията подадена от [фирма] е неточна. Ответникът, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Б., оспорва жалбата. Излага аргументи за законосъобразност на оспорения акт. Искането към съда е да отхвърли подадената срещу него жалба като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Разпореждане № РВ-3-21-00694838/20.12.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, на основание чл. 114, ал. 2 и 3 от КСО е постановено Р. Х. К. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване и парично обезщетение поради нетрудова злополука за периодите от 02. 05. 2017г. до 02.01.2018г. вкл. в размер на общо 8 426,01 лв.

Разпореждането е издадено след извършена проверка, при която е установено, че от [фирма] и от [фирма] за Р. Х. К. в ТП на НОИ С. - град са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8. ал. 1 от 1 Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване по 16 броя болнични листове (с номера посочени в разпореждането), с данни относно правото на парично обезщетение. Периода на временна неработоспособност, определен с болничните листове е от 02.05.2017г. до 02.01 .2018г. вкл.

По реда на НПОПДОО, въз основа на данните в подадените болнични листове, на Р. Х. К. са били изплатени парични обезщетения, както следва:

За месец май 2017г. - 17 работни дни в размер на 868.14лв.

За месец юни 2017г. - 22 работни дни в размер на 1 123.47 лв.

За месец юли 2017г. - 21 работни дни в размер на 1072.40 лв.

За месец август 2017 г. - 23 работни дни в размер на 1 174.54 лв.

За месец септември 2017г. - 19 работни дни в размер на 970.26 лв.

За месец октомври 2017г. - 22 работни дни в размер на 1 123.47 лв.

За месец ноември 2017г. - 22 работни дни в размер на 1 123.47 лв.

За месец декември 2017 г. - 18 работни дни в размер на 919.20 лв.

За месец януари 2018г. - 1 работен ден в размер на 51.06 лв.

При извършени проверки на [фирма] и на [фирма], приключили с констативни протоколи от 11.06.2019г., както и след приключили проверки и процедури от страна на Национална агенция за приходите и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, са установени следните обстоятелства: за данъчен период 2017г. - 2018г. липсват данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКТЮ, както и подаден ГФО в Търговския регистър; не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества; за периода 2016г. - 2018г. не са налични данни за декларираните покупки от двете дружества

от лица, регистрирани по ЗДДС, установена е еднократна покупка от дружествата в дневниците на регистрирано лице по ЗДДС в незначителен размер; налични са изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации обр. 6

в голям размер, установена е пълна липса на преведени суми от дружеството за

осигурителни вноски; няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект; всички данни, декларирани от дружествата, с декларации образец №1 и №6, както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на едноличния собственик и управител на [фирма] Б. Й. А. и А. А. С. - едноличен собственик

и управител на [фирма].

До лицата, за които са подавани данни от [фирма] и [фирма] за осигурителен доход и етаж са изготвени 21 бр. за първото дружество, съответно 18 бр. за второто дружество искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения, като Р. Х. К. не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения.

Банковата сметка на лицето Р. Х. К., представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения е открита в [фирма], като от данните от Регистъра на банкови сметки на физически лица, поддържан от БНБ се констатира, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

След осъществена проверка в двете дружества по спазване на трудовото законодателство от ИА „Главна инспекция по труда“ е установено, че в системата на НАП са регистрирани трудови договори между работници/служители и дружествата, без да са възникнали и съществували трудови правоотношения между страните. ИА „Г.“ служебно е заличила подадените от [фирма] и [фирма] уведомления за сключени трудови договори.

Предвид горното е прието от контролните органи на ТП на ПОИ – С. град, че дружествата не са извършвали дейност по смисъла на Търговския закон за периода 2016г. - 2018г., която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването й. Невъзможността да се осъществи контакт с Б. Й. А. и А. А. С. на всички известни адреси, включително чрез органите на МВР е пречатствала достъпа на компетентните органи до счетоводната и трудовоправната документация на търговските дружества. Направен е извод, че лицата, за които има подадени данни за включени трудови договори нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1. т. 3 от ДР на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност. По чл.10. ал.1 от КСО не е възникнало осигурително правоотношение и без правно основание са декларирани данни в регистрите на НАП и НОИ с цел придобиване на право и отпускане на парични обезщетения от ДОО. От контролните органи на ТП на НОИ С. -град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4. т.1 от КСО подадени от процесните дружества по реда на чл. 3. ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.) за периода от 2017г. до 2018г. Издадени са задължителни предписания на 11.06.2019г. за заличаване на всички данни за периода месец 03.2017г. до месец 04.2018г., поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на Търговския закон. Предписанията са връчени чрез поставяне на съобщение на таблото в административната сграда на НОИ и са влезли в сила.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна.

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган, в установената писмена форма и е със съдържанието по чл.59, ал.2 от АПК. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила,

правилно е приложен и материалният закон.

„Осигурено лице“, според §1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 от КСО (чл.10, ал.1 от КСО).

Следователно, наличието на сключен трудов договор, т.е. формалното възникване на трудово правоотношение между работодател и работник/ служител не е единственото условие за възникване на осигурително правоотношение, в рамките на което да се дължи изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. За да възникне осигурително отношение, по което са дължими осигурителни обезщетения от фондовете на НОИ, законът изисква лицето да упражнява трудова дейност.

От събраните по делото доказателства не се установява лицето Р. Х. К. да е осъществявал трудова дейност за работодатели [фирма] и [фирма], управителите на дружествата не са открити в хода на административното производство. От съда, по искане на жалбоподателя също са изпратени писма на адресите им на управление, с искане да представят подписани от К. оригинални трудови договори, за които са подали уведомления в НАП, но и двете писма са се върнали в цялост, с отбелязване на плика „непознат на адреса“. Самият жалбоподател отрича да е работил за тези дружества, както и да е посещавал лекар и да са му били издавани болнични листове за временна неработоспособност, които в следствие да е представял на работодателите и въз основа на които да е получавал обезщетения от НОИ. Следователно, безспорно се установява, че трудова дейност от лицето не е извършвана в процесния период и осигурително отношение между него и дружествата [фирма] и [фирма], декларирали данни за него в НОИ не е възникнало. Правилно са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО по реда на чл.3, ал.13 от наредба №Н-8/29.12.2005г., поради неупражняване на дейност на дружествата по реда на Търговския закон, включително и данните за Р. К., който не попада в дефиницията на осигурено лице по §1, ал.3, т.3 от ДР на КСО за посочените периоди в посочените търговски дружества.

Въпреки липсата на фактически основания за възникване на осигурителни права за лицето Р. К., по делото са събрани безспорни доказателства, че в резултат на декларирани неверени данни от [фирма] и [фирма] и въз основа на издадени болнични листи за временна неработоспособност на негово име са му били извършени преводи на обезщетения в размер на 8 426,01лв. и са изтеглени от банкова сметка с титуляр Р. Х. К., открита в У. Б., предоставена в НОИ с тази цел. По искане на жалбоподателя, съдът е задължил банката да представи информация за извършените тегления от банковите сметки с титуляр Р. Х. К. за периода 01.01.2017г. – 01.03.2018г., в брой или от банкомат са извършени, ако са теглени в брой от офис на банката от кое лице, представено ли е пълномощно, ако такова е представено копие от него да се изпрати по делото, също издадена ли е банкова карта към разплащателната сметка и кое лице я е получило. С писмо от 16.11.20г. [фирма] представя Искане за включване в програма „Модула“, въз основа на което е издадена банковата карта и е получена на 07.07.16г. в 10,40ч. от титуляра на откритата разплащателна (картова) сметка, за което същият е положил подпис. Автентичността му не е оспорена от адв.

П.. Приложен е и сключеният договор от 22.06.2016г. за включване в програма „Модула“, също подписан от К.. Видно е, че клиентът е ползвал Б. ОНЛАЙН за физически лица от доказателствата на листи от 45 до 56, има и спестовна сметка, открита на 30.09.2011г. Допълнително е получена информация за движенията по сметките, постъпила на 15.02.2021г. От извлечението за периода 01.01.2017г. – 01.03.2018г. на лист 103 и сл. безспорно се установяват извършените операции с карта – тегления от АТМ от сметка с IBAN [банкова сметка], по която са извършени преводи на обезщетения за временна неработоспособност от НОИ, за които ответникът е представил информация с писмо от 29.05.2020г. В отговора на банката от 15.02.2021г. изрично е посочено, че не са открити данни за предоставено пълномощно от лицето К. на друго лице да оперира със сметката.

При тези описаните доказателства фактическата обстановка е изяснена по непротиворечив начин, а именно сумите са били теглени от банкомат с банкова карта, получена лично от титуляра на сметката Р. К., а заявеното от адв. П., че съдът не й е дал възможност да докаже твърденията си е необосновано, предвид проведените няколко открити съдебни заседания по делото, образувано още през м. 07.2020г. Като шиканьозно съдът е преценил искането за представяне на пълномощното пред У. Б. АД, за което самата банка заявява, че не съществува и го е оставил без уважение. На лист 108 от делото в графа „попълва се при получаване на картата“ в искането за включване в програма Модела е положен подписа на К., който жалбоподателят не оспорва, като освен дата 07.07.2016г. е записан и точният час на получаване 10,40ч. След като обезщетенията са преведени от НОИ по цитираната банкова сметка и доказано са изтеглени с издадена на негово име и получена от него банкова карта, то спорът от фактическа страна в последното съдебно заседание на 10.05.2021г. е изяснен.

Освен това, съдът намира, че обстоятелството, че К. е предоставил пълномощно на трето лице за получаване на банковата му карта (каквото твърди адв. П.), дори и да беше доказано пред АССГ, не само не прави жалбата му основателна, но и го уличава в съучастие в организирана престъпна група за извършване на документни измами, с цел неоснователно получаване на обезщетения от НОИ. То опровергава собствените му твърдения в жалбата, че трето лице неправомерно е използвало и е злоупотребило с личните му данни, тъй като тези данни се съдържат в подобно пълномощно. Ако това обстоятелство бъде доказано, той дори няма да бъде добросъвестен по чл.114, ал.2 от КСО, както е прието в оспореното разпореждане и ще има основание да му се търси не само главницата от 8 426,01лв, но и лихви.

Съгласно чл.114, ал.2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица, с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т.2 е предвидена и хипотезата, ако след изплащане на обезщетенията са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Предвид събраната по време на извършените от НОИ, НАП и ИА „Г.“ проверки правилно е прието от ръководителя на контрола по разходите на ДОО, че по отношение Р. Х. К. са налице нови данни по смисъла на чл.114, ал.2, т.2 от КСО, които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им. Доводите в жалбата, че жалбоподателят не е би уведомен и не е участвал в

административното производство, с оглед извършените необходими действия за уведомяването му от органа, са неоснователни, тъй като той е имал възможност да представи доказателства за твърденията си и в съдебното производство (В същия смисъл е Решение №5219/23.04.2021г. на ВАС, Шесто отделение).

Предвид изложените мотиви жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, като на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.25, ал.1 от НЗПП, съдът определя на 150 / стои петдесет/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Х. К. срещу Решение №1040-21-253/12.03.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане №РВ-3-21-00694838/20.12.2019г. на Ръководителя на контрола по разходите, с което е разпоредено да възстанови неоснователно изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност, поради общо заболяване в размер на 8 426,01лв.

ОСЪЖДА Р. Х. К. да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град сумата от 150 лв. /сто и петдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: